

Terugkoppeling Gespreksronde Motorbrandstofverkooppunten

Inhoudsopgave

Aanleiding	3
Gespreksronde	4
Exploitanten	4
Kernpunten.....	4
Precariobelasting.....	4
Toekomstbestendig beleid	5
Schone energie en mobiliteit	5

Aanleiding

De Provinciale Staten van Zuid-Holland hebben op 12 november 2025 de verordening Precariobelasting 2026 vastgesteld. Met deze vaststelling zijn de tarieven voor de motorbrandstofverkooppunten herijkt. Deze herijking was noodzakelijk doordat lopende 2025 geconstateerd werd dat er mogelijk sprake was van staatsteun aan de exploitanten, omdat de Provincie Zuid-Holland geen marktconforme tarieven hanteerde voor het omzetten van brandstof op provinciale gronden.

In de Provinciale Statenvergadering van 12 november 2025 zijn er na het vaststellen van de verordening Precariobelasting 2026, twee moties aangenomen.

- Motie 1811 Evenwichtig herstel precariobeleid pompstationhouders;
- Motie 1821 Voorkomen problemen ondernemers bij stijgende precariobelasting;

Voor de uitvoering van motie 1821 zijn er gesprekken gevoerd met de exploitanten. Een samenvatting van deze gesprekken vindt u in deze terugkoppeling.

Gespreksronde

Exploitanten

In Q1 en Q2 zijn er gesprekken gevoerd met de exploitanten van de motorbrandstofverkooppunten op gronden van de Provincie Zuid-Holland en is er een bijeenkomst geweest met de brancheverenigingen.

De afgelopen periode zijn er enkele overnames geweest van motorbrandstofverkooppunten. De Provincie Zuid-Holland heeft 34 locaties uitgegeven waar heden 14 exploitanten brandstoffen verkopen. Er is gesproken met 13 van de 14 exploitanten die samen 33 van de 34 locaties exploiteren. Eén exploitant heeft ondanks meerdere uitnodigingen niet gereageerd. De lijst van exploitanten is toegevoegd in de bijlage van dit document.

Kernpunten

Precariobelasting

1. Staatsteun en Marktconformiteit

De exploitanten geven aan dat zij twijfels hebben over de constatering dat er sprake zou zijn van staatssteun in dit dossier. Er wordt erkent dat het oude tarief laag was, en begrijpen dat er gekeken is naar een reële verhoging. De verhoging die nu is toegepast, vinden zij echter niet reëel en te hoog. In veel gevallen gaat de belasting drie tot vier keer omhoog.

Er is door een aantal exploitanten aangegeven dat zij een progressief gestaffeld tarief missen. Zeker voor de kleinere locaties zou dit een uitkomst zijn.

2. Rechtszekerheid en locatiekwaliteit

De mate van rechtszekerheid speelt in combinatie met het nieuwe tarief een rol. In de huidige systematiek waarbij locaties in een ver verleden zijn vergeven via vergunningen, is er geen zekerheid voor een exploitant om te kunnen investeren en ontwikkelen. Exploitanten geven aan dat het huidige systeem geen rechtszekerheid biedt, hierdoor kan deze component ook niet meegewogen worden in de tariefstelling. Ook is het kiezen voor een generiek tarief volgens de exploitanten geen goede keuze. Als er gekozen wordt voor een marktconform tarief, kan dat voor elke locatie verschillen.

Vooraf onbemande locaties die een omzet hebben tot één miljoen liter per jaar, zouden het bedrijfsmatig lastig kunnen krijgen met het nieuwe tarief. Exploitanten zijn zonder rechtszekerheid niet snel bereid om investeringen te doen van €50.000 tot €100.000 euro om een locatie aantrekkelijker te maken of te verbeteren.

Bemande locaties hebben bedrijfsmatig minder snel een probleem met het nieuwe tarief. Er worden inkomsten gegenereerd uit andere ondernemingen zoals een wasstraat of een shop. Wel geven zij aan dat door het toekomstig verbod op de verkoop van tabak mogelijk meer locaties onbemand moeten worden.

Exploitanten geven aan contracten van 15 jaar nodig te hebben om deze investeringen te kunnen doen. In deze periode kan een investering worden terugverdiend en kan een kleine locatie rendabel worden.

3. Levensvatbaarheid

Er is aangegeven dat er op korte termijn geen dreiging is op de levensvatbaarheid van de exploitanten. Een aantal exploitanten geven wel aan te twijfelen aan het continueren van een locatie op het moment dat er geïnvesteerd moet worden. Locaties zouden dan definitief kunnen sluiten.

Toekomstbestendig beleid

1. Maatwerk per locatie

De exploitanten hebben aangegeven dat er binnen Zuid-Holland een grote verscheidenheid zit in de locaties die zijn uitgegeven. Elke locatie moet opnieuw worden beoordeeld. Thema's als eigendom, veiligheid, ondernemersvrijheid, continuïteit, populatie en ontwikkelingsmogelijkheden spelen per locatie een rol. Niet alle locaties zijn geschikt voor een generiek beleid.

2. Contractmogelijkheden

Bij de exploitanten is uitgevraagd welke contractvormen zij gebruikelijk vinden in de huidige markt. Vaak wordt er aangegeven dat privaatrechtelijke overeenkomsten met een rechtszekerheid van minimaal 15 jaar gewenst is. Met deze rechtszekerheid kan er gekeken worden naar een marktconform tarief waarbij de exploitant de tijd heeft om te investeren in de toekomst.

In enkele gevallen wordt aangegeven dat een open markt een uitkomst kan bieden. Er zijn overheden die kiezen om percelen te veilen. De marktconformiteit wordt dan bepaald door de markt. Dit wordt over het algemeen als eerlijk ervaren, maar kan leiden tot exceptionele vergoedingen.

3. Verkoop gronden

Een aantal exploitanten heeft aangegeven dat zij de grond graag zouden willen kopen van de Provincie Zuid-Holland. Zij zien dit als de veiligste manier van ondernemen. Een onafhankelijke taxateur zou de gronden kunnen taxeren en hier een marktconforme vergoeding voor kunnen bepalen.

Schone energie en mobiliteit

1. Laadinfrastructuur

Een aantal exploitanten beschikt heden over snel laadinfrastructuur voor personenvervoer op de uitgegeven locaties. Door de netcongestie worden locaties die dit graag zouden willen heden beperkt in de uitbreiding. Er is niet genoeg energie om elke locatie te voorzien van snellaadinfrastructuur. Sommige exploitanten kijken naar mogelijkheden om accu's te plaatsen en deze via zonnepanelen op te laden. Deze investering is zonder rechtszekerheid echter vaak te groot.

Ook is er aangegeven dat niet alle locaties geschikt zijn voor snelladen voor personenvervoer. Locaties die in dichtbevolkte gebieden zijn gevestigd, hebben baat bij snelladers. Voor locaties buiten de Randstedelijke gebieden is de investering te hoog, omdat hier te weinig gebruik van wordt gemaakt.

De laadmarkt werkt anders dan de brandstof markt geven de exploitanten aan. Veel elektrische rijders laden kort bij een station om vervolgens thuis volledig op te laden. Deze infrastructuur wordt heden nog te veel als puur noodzakelijk gezien. In enkele gevallen waarbij er veel doelverkeer is, is laadinfrastructuur een winstgevende uitkomst.

2. Hernieuwbare energiedragers

Doordat de fossiele brandstoffenmarkt jaarlijks afneemt en de Europese regelgeving verandert, geven veel exploitanten aan te kijken naar hernieuwbare energiedragers. Veelal wordt er door de exploitant per locatie bekeken of de locatie geschikt is voor EV, HOV of biobrandstoffen. De oliemaatschappijen geven aan actiever bezig te zijn met alternatieve brandstoffen. In sommige gevallen vormt de verkoop al 35% van de verkoop.

3. Goederenvervoer

De huidige locaties zijn heden vooral gericht op personenvervoer en kleine bestelbussen ondanks dat er in de Provincie Zuid-Holland een grote beweging aan goederenvervoer per vrachtwagen is. De infrastructuur voor het goederenvervoer is op de uitgegeven locaties beperkt. Vaak ontbreekt de ruimte om een vrachtwagen goed te positioneren en te laten tanken of laden. Exploitanten hebben aangegeven of er gekeken kan worden naar de mogelijkheden om de locaties toegankelijker te krijgen voor het tanken en laden van vrachtverkeer.

4. Financieren schone energie

Veelal geven de exploitanten aan bezig te zijn met het investeren in schone energie en inventief te willen zijn in het aanbieden hiervan. Hierbij wordt aangegeven dat deze investering flink is en moet worden bekostigd uit de verkoop van fossiele brandstoffen. Zonder de verkoop van fossiele brandstoffen, kan er ook niet worden geïnvesteerd in de toekomst en schone energie.